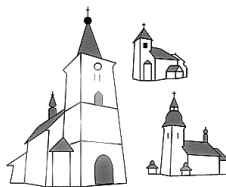


# Zpravodaj

FARNOSTÍ SKUTEČ, RANÁ A PŘEDHRADÍ

Velikonoce  
2022



## Naděje umírá poslední

Milí přátelé,

**Josef z Arimatie a Nikodém položili Ježíšovo tělo do hrobu** – a v té chvíli nic nenasvědčovalo, že se ještě něco může změnit. Nic... a přece tu byla naděje z jeho vlastních slov o tom, že toto všechno se musí stát a že třetího dne vstane... Opravdu? Vždyť když umíral, tak jako kdokoliv z nás, bolestně a osaměle. Akorát s tím rozdílem, že nemyslel na sebe, ale na druhé – i ve smrti...

**Když Maria odcházela od hrobu**, mohla si v mysli přehrávat vše, co se stalo v posledních hodinách. Ten totální zmar, konec, smrt jejího jediného syna – ale vždyť co těch celých třicet let? Co zvěstování, početí, narození, jeho veřejné působení? To nemohla být náhoda! A tohle přece nemůže být konec, i tady zůstává naděje... Naděje, že i toto Bůh promění ke své oslavě a naší záchraně...

Možná podobnou pozici vůči nám křesťanům mají mnozí nevěřící lidé z našeho okolí... Napadlo mne totiž, **jak se asi cítí ateisté**, kteří někdy zajdou na mši svatou do kostela o Vánocích nebo na koncert... Možná mají pocit, že se setkali s něčím, co je jen kultura, vzpomínka na to, co kdysi lidé brali vážně. Ale v 21. století přece nebudou věřit v panenské početí, trojjedinost nebo zmrtvýchvstání... A přece si myslím, že jaksi podvědomě v mnohých může být pocit: Kéž by ti křesťané měli pravdu, kéž by to odpovídalo na mé otázky, kéž by to bylo na nich vidět, abych mohl uvěřit... Věřím totiž, že i okolní svět v sobě skrývá naději, že Velikonoce nejsou jen svátky kuřátek, pomlázek, fialek a piškotových beránek, ale také naděje na nový život, který nám v Ježíši Kristu nikdo nikdy nemůže vzít.

**Držme se této naděje** i v našich bolestech a strachu, obavách o nás, o mír v Evropě, o pokoj, o naše děti, vnoučata i přátele.... Všichni mají naději.... Mimochodem - s nadějí je to jako s životem. Pozemský život smrtí nekončí, ale proměňuje se ve věčný život a **naděje vlastně nikdy neumírá, ta se jednou promění v jistotu....**

**K pravé velikonoční radosti vám všem – spolu s O. Ondřejem- ze srdce žehná O. Jan**

## ŽIVÝ RŮŽENEC

V naší ranské farnosti má živý růženec téměř dvacetiletou tradici, již za působení tehdejšího faráře Jendy Uhlíře.

Tenkrát byl o modlitbu živého růžence takový zájem, že jsme se začali modlit ve dvou růžích – tedy 40 věřících a takto přetrvává až dodnes. Poselstvím živého růžence je, že jsme společně propojeni mezi sebou touto krásnou modlitbou a tím tvoříme společenství. Po celý měsíc se každý modlí jeden desátek růžence a následující měsíc se tajemství růžence posouvá dále a stejný desátek se modlíme celý měsíc a tím se každodenně světujeme do náruče Matky Boží, Panny Marie.



Každý, kdo je do společenství zapojený, dostal svoji knížku, kde jsou obsažena všechna tajemství růžence – Radostný, Světla, Bolestný a Slavný. Moc děkuji otci Ondřejovi, že nám zakoupil modlitební knížečky s jednotlivými tajemstvími růžence a vždy na začátku nového roku nám připravuje úmysly ŽR na celý rok, a tak se jednotlivé měsíce společně modlíme na určitý úmysl.

Živý růženec je zvláštní způsob modlitby růžence: dvacet desátků je rozděleno mezi dvacet osob, každý člen tak živě zastupuje jedno tajemství, proto živý růženec. Za dvacet měsíců každý věřící postupně rozjímá o všech růžencových tajemstvích.

Chtěla bych poděkovat všem, kteří se s námi modlí desátek růžence každý den a také vzpomenout na všechny, kteří se celá léta s námi do ŽR zapojovali a již nejsou mezi námi. Modlitba je velmi důležitá, zvláště v této době a chci vyzvat všechny, kteří se modlíme ŽR, zda bychom mohli vnést prosbu za ukončení války na Ukrajině.

*Marie Pavlišová*

## ROZHOVOR S KATECHUMENEM LUKÁŠEM

**Protože křest dospělého není v našich farnostech na denním, ani měsíčním :- ) pořádku, položila jsem budoucímu křesťanovi několik otázek:**

**Jak byste se těm, kteří vás neznají, představil?**

Jmenuji se Lukáš Golomb a pocházím z Pohodlí u Litomyšle. Je mi 35 let a žiju v Domově Na cestě v Předhradí.

**Co se ve vašem životě změnilo, že jste se rozhodl nechat se pokřtít?**

Žil jsem dost hříšně – hodně alkoholu a drogy, a kvůli nim se mi rozvinula nemoc a v ní jsem se dokonce pokusil sáhnout si na život. Ten pokus jsem přežil a časem jsem to pochopil jako příležitost změnit svůj život a obrátit se ke Kristu. Jeden kolega v nemocnici byl věřící a on mne inspiroval, začal jsem chodit v léčebně na biblické hodiny a to mi pomohlo k rozhodnutí nechat se pokřtít.

**Měl z toho někdo radost? Nebo i obráceně?**

Nikomu to nevadí. Máma je ráda, i když je nekrtěná, tátovi je to jedno.

**Prošel jste přípravou – kdo vás připravoval a co vás zaujalo?**

Příprava zpočátku byla už v Havličkově Brodě v biblických hodinách, teď mne připravuje P. Jan Linhart. Zaujal mne příběh Ježíšova života... Sám skoro nečtu, a tak vše mám hlavně z vyprávění a přemýšlení....

**Jaké bude vaše křestní a biřmovací jméno?**

Jmenuji se Lukáš a křestní jméno budu mít Petr – po prvním z apoštolů a biřmovací jméno bude Pavel, který byl zpočátku proti církvi, ale pak se obrátil....

**Těšíte se na slavnost křtu? Vnímáte to jako něco výjimečného?**

Těším se na to, že dostanu příležitost k novému životu. Křest bych měl mít i s biřmováním na Bílou sobotu v Předhradí 16. 4. v 18 hodin.

Ať se slavnost podaří a přejeme vám hodně hezkých chvil s Bohem i ve farním společenství. Děkuji za rozhovor.

*R. Spilková*



## POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA PRO ŽENY

Na konci letošního března jsem se poprvé účastnila duchovní obnovy pro ženy na poutním místě v Rokoli. Sjelo se tam 18 maminek a duchovní obnovou nás provázel otec Ondřej. Duchovní obnovu jsme zahájili v pátek večer modlitbou večerních chval, naplánováním sobotního programu a vzájemným popovídáním si.



V sobotu ráno v 8 hodin jsme se sešli na modlitbu ranních chval a potom jsme posnídali. Některé maminky stihly buď brzy ráno, nebo po snídani, krátkou procházku na čerstvém vzduchu ve slunečném ránu a některé se osvěžily u pramene léčivé vody.

Dopoledne jsme vyslechli 2 přednášky na téma „SVOBODA“. Důležitým poselstvím z těchto promluv pro mě bylo to, že pravá svoboda vede člověka ke konání dobra, nevede k sobectví. Skutečně svobodný člověk se ve svém životě nechává vést Bohem a nezoufá nad každou maličkostí, naopak se i v nepříznivých situacích snaží hledat dobro.

Počasi nám o tomto víkendu přálo úplně výjimečně. Maminky, které do Rokole jezdí pravidelně, nepamatovaly tak krásné počasí. Proto jsme velmi rádi podnikli procházku do nedalekého Slavoňova, kde nás v restauraci čekal výborný oběd. Po návratu jsme si v lese prošli a pomodlili se inspirativní křížovou cestu o manželství. Navečer jsme prožili krásnou mši svatou v kapli, po mši svaté byla příležitost ke svátosti smíření a den jsme ukončili adorací s písněmi. Večer jsme si společně povídali o životě, každá maminka řekla pár slov o sobě a o svém životě v rodině. U některých svědectví jsme se zasmáli, jiná svědectví vzbuzovala úctu k tomu, co všechno maminky zažily a zvládly.

Rokoli jsme opouštěli v neděli po mši svaté u sestřiček v klášterní kapli. Byl to krásný víkend plný slunce, Božího působení a vzájemného sdílení ve společenství.

**Účet pro finanční příspěvky pro farnost Skuteč: 1143388369/0800**

**Účet pro příspěvky na opravu farní střechy ve Skutči: 4295878379/0800**

**Účet pro finanční příspěvky pro farnost Předhradí: 1144532369/0800**

**Účet pro finanční příspěvky pro farnost Raná: 1143545379/0800**

## DĚTSKÉ OKÉNKO

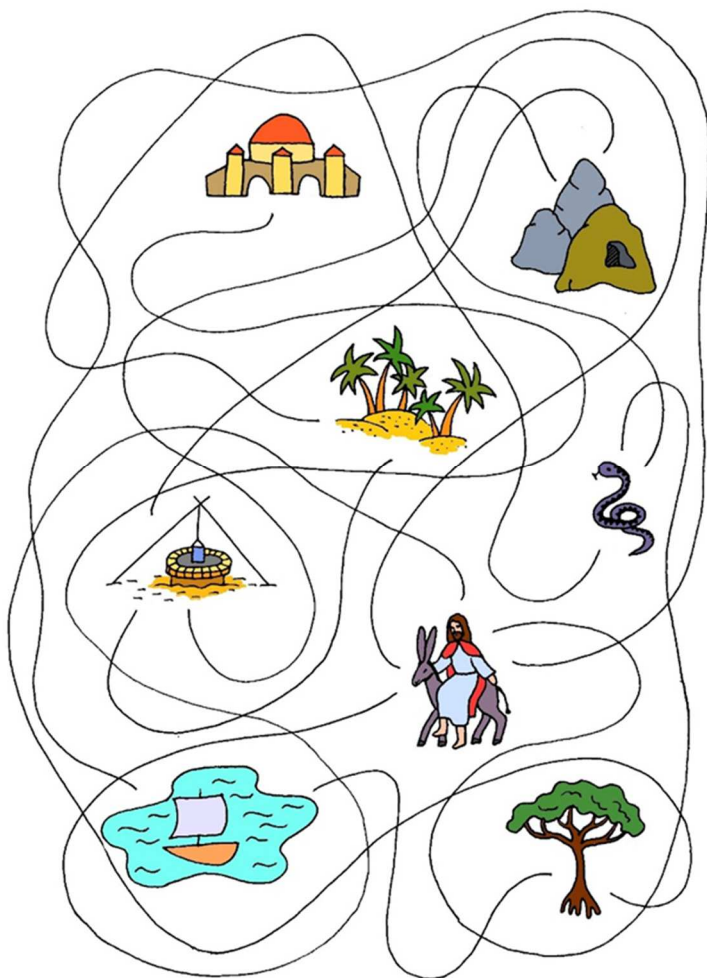


Milé děti,  
na Květnou neděli čteme evangelium o tom, jak Pán Ježíš přijel do Jeruzaléma a lidé volali: „Sláva.“ V pašijích pak čteme o smrti Pána Ježíše na kříži. V tomto evangeliu lidé volali: „Na kříž s ním! Ukřižuj ho!“ Z jakého volání měl asi Pán Ježíš větší radost?

A jak je to s námi? Všim, co děláme, také jako bychom něco volali. Tím hezkým Pána Ježíše oslavujeme, tím špatným voláme: „Ukřižuj!“ „Sláva“ jakoby voláme, když pomáháme mamince, děláme radost bráškovvi, ve škole posloucháme paní učitelku. „Ukřižuj“ voláme, když se hádáme nebo odmlouváme. Chceme-li Pánu Ježíši dělat radost, budeme se snažit dělat častěji věci, které ho oslavují, a nedělat ty, které ho křižují.

V dnešním kvízu je znázorněno, jak se Pán Ježíš vydal do Jeruzaléma. Jel na oslu a lidé stáli kolem cesty a zdravili ho. Vezmi tužku, najdi v bludišti Jeruzalém a vyznač, kudy Pán Ježíš pojedje.

*Eva Bártová*



## NESTIHLI JSTE SKAUTSKÝ SEMINÁŘ?

Po roční pauze vynucené pandemií koronaviru se na konci února vrátil Seminář ve Skutči: Věda, víra, skauting. Přes stále nejistou epidemickou situaci se ho zúčastnilo zhruba sto posluchačů z řad skautů, ale i široké veřejnosti. Pokud jste mezi nimi nebyli, můžete si celý program zpětně pustit na internetu.

Vyslechnout můžete přednášku profesora Tomáše Petráčka o štěpení ve společnosti a v katolické církvi, příspěvek skauta Jiřího Zajíce o důležitosti výchovy dětí v moderním světě, debatu s Petrem Osobou o rozvoji regionu Broumovsko a diskusi se zástupci východočeské pobočky Paměti národa o tom, jak s využitím nových technologií vyprávět dějiny minulého století.

Záznam všech přednášek je dostupný na YouTube profilu TV Port, na adrese: [bit.ly/3L2fUF6](https://bit.ly/3L2fUF6).

Organizace semináře by se neobešla bez notné pomoci dobrovolníků z řad skutečských skautů a bez podpory Ekumenické lesní školy, Diecéze královehradecké, města Skuteč, místní katolické farnosti a Rotary klubu Pardubice. Všem moc děkujeme.

*Ruda Požár*



## ANKETA MEZI ZÁKAZNÍKY PEKAŘSTVÍ

### Máte nějaký zážitek z Velikonoc?

- baví mě navštěvovat tety, já jim řeknu koledu a ony mi dají dobrotu :)
- měl jsem nejdlejší pomlázku
- udělám velkou radost všem, koho proženu s pomlázkou
- ne
- spala jsem, mamka pustila domů spoustu kluků
- hroznej... s klukama, když přijeli s velkou pomlázkou a harmonikou
- jak jsem dostala vyšleháno
- taťka spadnul na plůtek
- mám

### Co se Vám líbí na Velikonocích?

- začíná jaro
- dostáváme hodně čokolád :)
- příchod jara a hezkého počasí
- tradice
- nový život
- všechny velikonoční obřady v katolickém kostele
- jarní atmosféra a barevná vajíčka
- návštěva blízkých
- když přijdou vnoučata

*A. Kozderková*

## POKRAČOVÁNÍ OPRAV DĚKANSTVÍ VE SKUTČI

V loňském roce zdárně proběhla první etapa opravy střechy. Kromě zvenku viditelné nové krytiny a opraveného komína bylo provedeno provětrání a obezdění trámů na římse, zpevnění štukovaných stropů, včetně chemického ošetření, zateplení stropu a finálního zaklopení rozebrané podlahy na půdě.

Hotová je tedy zhruba první třetina střechy. Krytinu již máme nakoupenou na celou střechu a řezivo se nám zatím dále zajišťovat sponzorsky. Kulatinu, včetně dopravy na pilu, věnovala rodina Ptáčkova z Hlinska. Pořez a dopravu uhradila jedna rodina z naší farnosti a jsme moc rádi i za další mimořádné finanční dary na opravu fary od farníků a dobrodinců. Opět se budeme snažit ušetřit za likvidací sutě a staré šindele svépomocí. Přislíbené dotace jsou bohužel kvůli úsporám ve státním rozpočtu pro letošní rok omezené, ale díky přislíbené podpoře města Skuteč, Pardubického kraje, biskupství a úsporám za práci svépomocí, bychom měli letošní etapu finančně zvládnout.

Již připravujeme i další etapy opravy děkanství. Letos by měl být zpracován projekt na odvlhčení, odvod dešťové vody a fasádu. Věříme, že se podaří zajistit finanční podporu a po dokončení střechy v roce 2023 pak hned pokračovat v řešení fasády.

Brigády budou uveřejňovány průběžně dle průběhu hlavních prací.

Kromě velkých oprav se dějí i drobnější, ale často neméně důležité provozní věci. Například bylo zlepšeno akustické těsnění dveří do zповědňi místnosti, proběhla oprava komína plynového kotle na faře, včetně generálního úklidu kotelny, probíhá úprava regulace topení na faře, včetně omezení ztrát na vedení. Manželé Veisovi ve své režii zajistili stylovou pokladničku v předsíni kostela pro návštěvníky, kterou ochotně a precizně namontoval Jiří Kozderka spolu s Milanem Drahošem, kteří řeší i další provozní opravy v kostele. Na faře zase ochotně vše potřebné řeší Zbyněk Zelenka. Všem dobrovolníkům patří velký dík.

*Jménem ekonomické rady farnosti Skuteč napsal Jan Bárta - koordinátor oprav.*

## NAŠI UKRAJINCI



Koncem února 2022 byly spuštěny webové stránky s tímto názvem a dnes již plně chápou, proč. Občané Ukrajiny, bezdůvodně vojensky napadené Ruskem, začali přicházet i do naší vlasti a hledat bezpečí. Nejsou to pro nás cizí migranti, ale jsou to „naši Ukrajinci“, soucítíme s nimi, protože my Češi víme dobře, co to je ruská agrese. Prvním, kdo v našich farnostech přijal uprchlíky, byl otec Jan na faře ve Skutči. Na Ranou do Komunitního centra jsme přijali 4 osoby. O pár dní později přijali skauti do své klubovny v Mrákotíně pětičlennou rodinu z Ukrajiny a pokračuje to dál.

Jak vypadá život s uprchlíky? Jsou to úplně normální lidé jako my, jenom mluví jinou řečí. Při dobré vůli, s pomocí překladače a troškou ruštiny, se vždycky domluvíme. Na Rané máme maminku Liliju se synem Jaroslavem (16) a čerstvě přijel ještě další syn Mikuláš (18). S nimi přijely dvě sestry, Jana a Nastěnka (19 a 17).

Jsou všichni velmi pracovití, hned nám začali pomáhat s úklidem a na zahradě. Velmi si váží toho, že tu mohou být. Maminka už má práci jako závozník, Jaroslav navštěvuje církevní gymnázium a odpoledne chodí na brigády do družstva, Mikuláš má již také zajištěnou

práci a děvčata nastupují do bramborárny. Vaří si sami a my občas můžeme ochutnat jejich recepty nebo naopak jim představit českou kuchyni. Po večerech s nimi často sedíme a povídáme, což je obohacující pro obě strany. Děvčata navštívila velikonoční výstavu v Mrákotíně, ukázali jsme jim Chrudim, snažíme se je seznamovat s regionem. Poseděli s námi při pravidelném seniorském setkání, Jaroslav se také zúčastnil skautské schůzky.

Díky vám farníkům mají v Komunitním centru slušné zázemí včetně televize, pračky, internetu. Jejich příbuzní na Ukrajině jsou zatím Bohu díky v pořádku, včetně synů ve zbrani.

Mám radost, že jsme v letošní postní době mohli projevit lásku bratrům a sestrám ze zkoušené země, našim Ukrajincům!

*P. Ondřej Matula*

## SPOLEČENSTVÍ MLADÝCH VE FARNOSTI SKUTEČ

Skutečská farnost má mimo jiné pod svými křídly také mládežnické spolčo pod vedením o. Jana Linharta. Cílem skutečského společenství je mimo jiné evangelizace a možnost polemizování nad biblickými tématy s vrstevníky. To ovšem neznamená, že je spolčo přísně vyhrazené pouze pro mladé křesťany. Důležitou součástí našich společně strávených večerů jsou totiž hry na rozmanitá témata, nějaký ten čas venku a samozřejmě i dobré jídlo.



Spolčo bývá pořádáno jednou za měsíc.

Na každé konkrétní setkání můžete najít plakátek například v kostele, či na Instagramu a chodbách GSŘMR Skuteč. Tradičně začínáme v 17 hodin mší svatou v kostele Nanebevzetí Panny Marie, na kterou navazuje večer chval. Oficiální začátek spolča bývá v 18 hodin v klubové místnosti na faře.

V době lockdownu jsme dokonce pořádali spolča online, kde jsme místo her fyzických hráli ty v kyberprostoru. Myslím si, že i to pro nás byla velká zkušenost. Dokonce ještě dnes připojujeme nemocné členy rádi online formou.

Společenství bylo původně určeno výhradně pro studenty skutečského gymnázia, dnes

má ovšem takovou podobu, že ho navštěvují skutečně všichni, kdo mají chuť a čas, včetně bývalých studentů gymnázia. Věková hranice není pevně vyhrazena, momentálně naše spolčo navštěvuje mládež ve věkovém rozmezí zhruba 14-24 let.

Pokud máte chuť přijít, ale pořád ještě si potřebujete nějaké informace ujasnit, rozhodně se neváhejte zastavit za otcem Janem, popřípadě do konce dubna i přímo za námi, navštěvujete-li gymnázium. Najdete nás v oktávě.

Co se týče našich plánů v nejbližší době, plánujeme na víkend od 24. do 26. června výlet na DCŽM Vesmír v Orlických horách. Budeme rádi za každého nováčka, který se bude chtít přidat.

*Markéta Halámková*



## ROZHOVOR S AKTÉREM POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVY KARLEM MORAVCEM

### Můžete se nám prosím představit?

Jsem rektorem poutního kostela Panny Marie na Hoře Matky Boží u Králík. Pocházím z farnosti Letohrad.

### Jak vzpomínáte na svou domovskou farnost?

Jsem velmi vděčný za farnost mého dětství, i když do farního kostela jsem chodil jen občas. V neděli jsme chodili na mši svatou do filiálního kostela na Orlici, bylo to z domova nejbliž, od roku 1968 se tam při mši svaté hrálo na kytary. Bohoslužby měly být blízké mladým, ale oslovovaly všechny generace. Bylo povzbudivé vidět nadšení stovek lidí, bez ohledu na věk, kteří s radostí zpívají, a nejen při mši svaté. Víím, že mnohé písničky si babičky zpívaly doma či při práci na poli.

### Co Vás ovlivnilo v rozhodování stát se knězem?

Věřím, že Bůh. Ale nemalý vliv měly také příklady dobrých kněží, které jsem ve svém dětství a dospívání měl možnost poznat.

### Kdo Vám v tom pomohl?

Trochu s nadsázkou – místní kněz P. Petr Ducháček, který za mě v únoru 1981 vyplnil a odeslal přihlášku do semináře, protože jsem v té době byl na vojně. A pak hledání odpovědi v modlitbě na typickou otázku sv. Františka – Pane, co chceš, abych učinil?

### Měl jste někdy nějakou krizi a co Vám ji pomohlo zvládnout?

Co je to krize? Každý člověk se v životě musí utkat s problémy a překážkami, mně se nevyhýbaly a nevyhýbají dodnes. Věřím, že když Pán člověka k něčemu pozve, tak mu dá dost síly pro to, aby došel do cíle. Někdy jsem se modlil – „Pane, špatných příkladů máš již v církvi dost, další není třeba, pomoz...“.

### Kde působíte a co máte na starosti?

Od léta 2013 jsem byl poslán na poutní místo na Horu Matky Boží u Králík, kde předtím již asi rok a půl nebyla v neděli mše svatá. Je to krásné poutní místo, naprosto jiné než běžná farnost, farníci zde nejsou. Nikdy nevím, kolik lidí přijde na mši svatou; v létě v neděli





to bývá kolem 150 – 200 lidí, v zimě méně, ale pokaždé to jsou jiní poutníci. Jen varhaníka si pravidelně „půjčují“ z farnosti Králíky.

Mám na starosti areál kláštera z roku 1700 se vším, co k tomu patří, a v poslední době i Poutní dům.

### **Jak vidíte ideální budoucnost Hory Matky Boží - jaké poutní místo by zde mělo být?**

Když jsem zde začínal, musel jsem si pojmenovat, co asi ode mě Pán tady očekává. Viděl jsem a stále vidím tři důležité oblasti.

Zajistit duchovní službu pro poutníky. Je zde pravidelně mše svatá, možnost duchovního rozhovoru či svátosti smíření, mnoho lidí zde žádá o křest či svatbu a s tím souvisejí i přípravy na svátosti.

Využít „dědictví otců“ a upravit prostory kláštera tak, aby byl celoročně obyvatelný a aby dobře sloužil. Zatím se to daří, od jara do podzimu zde málokterý víkend neprobíhá připravený program (duchovní obnovy, kurzy, setkání, pobyty rodin,...), prázdniny jsou zaplněné rok předem.

Nabídnout Boží pozvání lidem nedotčeným vírou. Každoročně toto místo navštíví kromě poutníků desítky tisíc turistů. Je to tedy místo „preevangelizace“, zde se dá s některými lidmi hovořit nejen o tom, co vidí, ale proč je to zde a jak to promlouvá k člověku dneška.

Kromě poutníků z farností pořádáme občas i poutě a setkání pro všechny, kteří mají zájem, nebo vidíme potřebu jejich setkání a duchovní podpory. V poslední době to jsou například víkendy Dítě v srdci – setkání pro rodiče, kterým zemřelo dítě...

Naproti klášteru stojí Poutní dům, od roku 2017 patří biskupství královéhradeckému a od roku 2021 po generální opravě slouží poutníkům a turistům. I za tento dům mám svůj díl odpovědnosti. Jsem rád, že nabízí kvalitní ubytování a stravování pro všechny zájemce.

### **Co Vás těší a co Vás bolí?**

Těší mě dobří lidé. Nyní nejvíce bolí válka na Ukrajině.

### **Jakými tématy nebo myšlenkami se zaobíráte v postní době? Dejte čtenářům inspiraci...**

Duchovními obnovami pro různé skupiny a farnosti. A také zajišťováním dalších oprav areálu kláštera, které vyžadují spoustu času a nemálo prostředků.

Pro inspiraci čtenářům: nebojte se bezmocnosti, ale diskutujte o ní v modlitbě s Pánem, třeba vás překvapí a ukáže ještě jinou cestu...

Přejeme splnění toho, co jste si předsevzal i vše dobré.

Děkujeme za rozhovor.

*R. Spilková*

## OBČERSTVENÍ V HOJEŠÍNĚ

Občerstvení – člověk potřebuje občerstvení a to prakticky každý den. Ano, když je člověk hodně unaven nebo vyčerpán, tak je ta potřeba akutní. Ale drobné občerstvení je potřeba několikrát denně. Občas je však občerstvení dobré i pojmout trochu slavnostněji nebo intenzivněji, než jen jako „svačtinu“ mezi prací. A na takovéto občerstvení jsme se díky otci Ondřejovi vydali 11. března. Proč to nazýváme „občerstvením“ a ne „duchovní obnovou“, jak je oficiální název



této akce? Důvody jsou dva. Jednak proto, že se jedná o občerstvení duše i těla. Ale hlavně proto, aby ti, kteří tam nikdy nebyli, se nebáli to někdy příště zkusit. Není k tomu snad potřeba nic více než trochu času a ochoty ten čas strávit společně a trochu se navzájem přizpůsobit a chtít se trochu občerstvit.

Zpravidla to vypadá tak jako letos: v pátek jsme se sešli po večerní mši svatě a přepočítali jsme se. Bohužel kvůli nemoci jsme napočítali pouze šest mužů včetně otce Ondřeje. Zato jsme zjistili, že zásoby odpovídají početnější sestavě. Za to patří dík všem ženám, které se o ně postaraly, sami bychom to nedali. Naskládali jsme se pohodlně do mikrobusu a vyjeli směr Hoješín. Tam bylo překvapení, neboť nás nečekalo spartánské ubytování (jako někdy), ale velmi příjemné prostředí v „Domě sestry Elišky“. Ano, zde bylo vše pod jednou střechou, prostorné pokoje, vybavená jídelna a dokonce i kaple. A také to velmi důležité, milé přijetí od řádových sester, jejichž jméno je „Školské sestry svatého Františka“, jim rovněž patří dík za umožnění tohoto pobytu.

Celé setkání provázela svoboda. Svoboda ve všem, nic nebylo povinné, ale všeho jsme se, snad se dá říct rádi, účastnili. Anebo také neúčastnili, dle sil a chutě každého.

Ona SVOBODA byla i ústředním tématem celého setkání, a to v podání podle pátera Františka Lízny. Je těžké tlumočit myšlenky, které tam zazněly. Snad jedna souhrnná – pokud se nám jeví, že jsme omezovali, neznamená to nutně ztrátu svobody. Svobodu musíme hledat všude. A to v rámci možností, které jsou nám nabízeny. Podobně jako tak činil i páter Lízna, v době kdy byl bez státního souhlasu, nebo když byl ve vězení, anebo když byl sužován nemocí. Vždy byla jeho svoboda v jistém smyslu omezována, ale on hledal cestu jak této situaci (tohoto omezení) využít a být v jiném slova smyslu svobodnější.

Rychle to uteklo, tématu jsme se věnovali v sobotním dopoledni. Pak oběd, vycházka, občerstvení těla, večere, družné brebentění, mezitím občas nějaká společná modlitba, i na mši sv. zůstal čas a bylo nedělní ráno, čas návratu do běžného života – snad trochu toho občerstvení, nejen na těle, nám zůstane do příštích dnů. Díky všem, kteří nám toto setkání umožnili.

*Miloslav Vítek*

## DUCHOVNÍ OBNOVA PRO MANŽELE

V sobotu 12. února jsme s manželkou již poněkolkáté přijali pozvání na Duchovní obnovu pro manželské páry, kterou, jako každoročně, pořádalo Centrum pro rodinu Biskupství královéhradeckého v rámci Národního týdne manželství. Vzhledem k ještě nepříznivé epidemiologické situaci se tato akce, stejně jako vloni, konala online, což znamená, že jsme se všichni účastníci propojili svými počítači z našich domovů navzájem a hlavně s P. Janem Linhartem, který tuto rekolekci (znovu sečtení toho, co je pro náš život důležité) vedl jen několik málo hodin po svém návratu z cesty na Kubu. Letošní téma bylo „Ztráty a Nálezy“. Samozřejmě ve významu náš život a Bůh.

Na úvod nás (nebo alespoň mne určitě ano) o. Jan překvapil sdělením, že v seznamu významných slov v Bibli se slovo „ztratit“ objevuje pouze 1x, ale slovo „nalézt“ celkem 17x, což je pro nás značně povzbudivé.

V první části o. Jan rozebral postavy ze Starého zákona a připomněl, co ztratili a našli Adam a Eva, Abrahám, Josef Egyptský, Mojžíš, David a jeho syn Abšalóm.

Po přestávce, v druhé části, pak nejdůležitější osoby Nového zákona – sv. Josef, Maria a nakonec Ježíš.

Třetí částí, která následovala po obědě, byla online přenášena mše svatá ze skutečského kostela Nanebevzetí Panny Marie.

Rozvádět zde, co ve svém životě ztratily a pak našly všechny vyjmenované osoby by bylo velmi obsáhlé, takže se pokusím o krátké shrnutí hlavních myšlenek této duchovní obnovy:

Celý náš život je o Ztrátách a Nálezech

Každá ztráta, kterou Bůh dopustí, má svůj význam

Žádná ztráta není osudová, pokud se držíme Boha

Bůh nikdy nedopustí krizi, která by se neměla a nemohla stát novým začátkem

Ježíš od nás očekává hlavně to, abychom mu věřili

Bůh je schopen a ochoten pro mne ztratit všechno – můžeme se ptát sebe sama, co jsem ochoten já postrádat pro Krista, pro lásku k němu, pro víru, pro lásku k druhým.

*Mirek Poslušný*

## MIMOŘÁDNÉ BOHOSLUŽBY A AKCE

- 10. 4. - sbírka na pojištění, od 15:00 sv. smíření – fara Skuteč
- 13. 4. - 8:00 předvelikonoční mše sv. s gymnázium
- 20. 4. - past. rada Skuteč – 17.45
- 21. 4. - ek. a past. rada Předhradí v 18.45
- 24. 4. - 14:00 poutní mše sv. - Janovičky
- 24. 4. - spol. udělování sv. nemocných
- 24. 4. - Tichá sbírka a od 17:00 – fara Skuteč – možnost sv. smíření
- 27. 4. - 18.00 festivalový koncert ve farním kostele Skuteč
- 1. 5. – farní kostel Skuteč, Předhradí – dětská mše sv.
- 7. 5. - Pouť na Chlumek u Luže – f. Předhradí, Raná, Skuteč
- 8. 5. - 9:30 poutní mše sv. v Předhradí, sbírka na seminář
- 15. 5. - 11.00 poutní mše sv. ve Skutíčku
- 16. 5. - 8:00 farní kostel Skuteč – mše sv. pro maturanty
- 16. 5. - 18.00 poutní mše - sv. Jana Nep. - hrad Rychmburk
- 22. 5. - sbírka na pronásledované křesťany

29. 5. - Tichá sbírka, 17:00 – fara Skuteč – možnost sv. smíření  
 5. 6. - Skuteč a Předhradí – dětská mše sv., sbírka na pastoraci  
 5. 6. - 11:00 poutní mše sv. ve Stříteži  
 5. 6. - 14:00 poutní mše sv. ve Žďarci  
 10. 6. - Noc kostelů – Skuteč – horní i dolní k., Janovičky, Předhradí, Raná  
 11. 6. - 14:00 poutní mše sv. Zbožnov  
 12. 6. - 8:00 poutní mše sv. v Prosetíně  
 12. 6. - 11.00 poutní mše sv. - Brdo  
 12. 6. - 8:00 - Skuteč a 9:30 - Raná - 1. sv. přijímání dětí  
 19. 6. - Slavnost Těla a Krve Páně – 7.30 – mše sv. a průvod z farního kostela do k. Božího Těla ve Skutči + adorace  
 19. 6. - 9.30 mše sv. a průvod - Předhradí, Raná  
 19. 6. - Farní den - Předhradí  
 17. 6. - 17:30 mše sv. v Leštince  
 26. 6. - 11:00 – poutní mše sv. v Hluboké  
 26. 6. - 11.00 poutní mše sv. ve Lhotě  
 26. 6. - sbírka na charitu, fara Skuteč - možnost sv. smíření od 17:00  
 30. 6. - 8:00 mše sv. ve Skutči na konci šk. roku pro gymnázium  
 31. 7. - 6. 8. - Farní tábor Uhelná Příbram

**Májové** budou v Předhradí ve čtvrtek a v neděli a ve Skutči vždy po večerní mši sv.

**V letním období** je v Předhradí ve čtvrtek mše sv. v 18:00 a na první pátek 18.00

Ve Skutči budou od Velikonoc v neděli večer a ve středu mše sv. v dolním kostele

V Hluboké budou mše sv. v 18:30

Na Štěpánově 2. sobotu bude mše sv. v 18:00

V Lažanech 4. sobotu mše sv. v 18:00

**změna programu vyhrazena :-)**

## POŘAD VELIKONOČNÍCH BOHOSLUŽEB A OBŘADŮ

	Skuteč	Raná	Předhradí
Čtvrtek 14. 4. <b>Zelený čtvrtek</b>	<b>18.00</b> (farní kostel)	<b>18.00</b>	<b>16.30</b>
Pátek 15. 4. <b>Velký pátek</b> den přísného postu	<b>16.00</b> (farní kostel) <b>20.00</b> křížová cesta městem	<b>15.00</b> křížová cesta v Kameničkách <b>18.00</b>	<b>18.00</b>
Sobota 16. 4. <b>Bílá sobota</b>	adorace od 8.30 <b>20.00</b> (farní kostel)	adorace od 9.00 <b>20.00</b>	adorace od 9.00 <b>18.00</b>
Neděle 17. 4. <b>Slavnost Zmrtvýchvstání Páně</b>	<b>8.00</b> (farní kostel) <b>18.00</b> (dolní kostel)	<b>8.00 - Holetín</b> <b>9.30</b>	<b>9.30</b>
Pondělí 18. 4. <b>Pondělí v oktávu</b>	<b>8.00</b> (farní kostel)	<b>8.00</b>	<b>9.30</b>

Vydáno 10. dubna 2022 pro vnitřní potřebu farností Skuteč, Raná a Předhradí.

Kontakt: ŘKF - děkanství Skuteč, Tyršova 1, 539 73 Skuteč

Tel: J. Linhart- 605 541 676, O. Matula - 732 536 873, Internet: www.farnostskutec.cz, www.farnostrana.cz